IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2017/1578

z dne 18. septembra 2017

o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 1194/2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije;

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2015/476 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2015 o ukrepih, ki jih Unija lahko uvede na podlagi poročila, ki ga sprejme Organ STO za reševanje sporov v zvezi s protidampinškimi in protisubvencijskimi zadevami ([1]) („pooblastitvena uredba STO“), ter zlasti členov 1 in 2 Uredbe;

ob upoštevanju naslednjega:

1. VELJAVNI UKREPI

(1) Svet je z Izvedbeno uredbo (EU) št. 1194/2013 z dne 19. novembra 2013 uvedel dokončno protidampinško dajatev na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije („dokončna uredba“) ([2]).

2. POROČILI, KI JU JE SPREJEL ORGAN STO ZA REŠEVANJE SPOROV

(2) Organ Svetovne trgovinske organizacije (STO) za reševanje sporov („DSB“) je 26. oktobra 2016 v sporu „Evropska unija – protidampinški ukrepi za biodizel iz Argentine“ (WT/DS473/15) sprejel poročilo pritožbenega organa ([3]) in poročilo odbora ([4]), kot je bilo spremenjeno s poročilom pritožbenega organa („poročili“). DSB je navedel, da bi si bilo treba poročilo odbora razlagati v povezavi s poročilom pritožbenega organa. V poročilu pritožbenega organa je bilo med drugim ugotovljeno, da Evropska unija ni ravnala v skladu s:

— členom 2.2.1.1 protidampinškega sporazuma STO, ker ni izračunala stroškov proizvodnje izdelka v preiskavi na podlagi evidenc, ki jih vodijo proizvajalci,

— členom 2.2 protidampinškega sporazuma STO in členom VI:1(b)(ii) Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini (GATT) iz leta 1994, ker pri konstruiranju normalne vrednosti biodizla ni uporabila stroškov proizvodnje v Argentini, ter

— členom 9.3 protidampinškega sporazuma STO in členom VI:2 GATT iz leta 1994, ker je uvedla protidampinške dajatve, ki so bile višje od stopnje dampinga ter ki bi jih bilo treba določiti na podlagi člena 2 protidampinškega sporazuma STO oziroma člena VI:1 GATT iz leta 1994.

(3) Poleg tega je odbor med drugim ugotovil, da Evropska unija ni ravnala v skladu s:

— členom 3.1 in 3.4 protidampinškega sporazuma STO pri proučevanju učinka dampinškega uvoza na domačo industrijo, kolikor se je proučitev nanašala na proizvodno zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti.

(4) Pritožbeni organ je priporočil, naj DSB od Evropske unije zahteva, naj svoje ukrepe uskladi s protidampinškim sporazumom STO in GATT iz leta 1994.

([1]) UL L 83, 27.3.2015, str. 6.
([2]) Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1194/2013 z dne 19. novembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije (UL L 315, 26.11.2013, str. 2).
([3]) WT/DS473/AB/R in WT/DS473/AB/R/Add.1.
([4]) WT/DS473/R in WT/DS473/R/Add.1.

3. POSTOPEK

(5) Evropska komisija („Komisija“) je 20. decembra 2016 v skladu s členom 1(3) pooblastitvene uredbe STO začela pregled („pregled“) z objavo obvestila ([1]) („obvestilo o začetku“) v *Uradnem listu Evropske unije*. Komisija je zainteresirane strani v preiskavi, na podlagi katere je bila sprejeta Izvedbena uredba (EU) št. 1194/2013 („prvotna preiskava“), obvestila o pregledu in načinu, kako je nameravala upoštevati ugotovitve iz poročil.

(6) Zainteresirane strani so imele možnost, da predložijo pripombe glede začetka pregleda in zahtevajo zaslišanje pred Komisijo in/ali pooblaščencem za zaslišanje v trgovinskih postopkih.

(7) Komisija je Evropskemu odboru za biodizel (EBB) poslala vprašalnik v zvezi s podatki o proizvodnji in proizvodni zmogljivosti industrije Unije ter pozneje opravila preveritveni obisk v njegovih prostorih.

4. ZADEVNI IZDELEK

(8) Zadevni izdelek so monoalkilni estri maščobnih kislin in/ali parafinska plinska olja nefosilnega izvora, pridobljeni s sintezo in/ali hidrotretiranjem, v čisti obliki ali mešanici, s poreklom iz Argentine in Indonezije, ki se trenutno uvrščajo pod oznake KN ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 in ex 3826 00 90 („zadevni izdelek“, običajno imenovan „biodizel“).

(9) Poročili ne vplivata na ugotovitve iz uvodnih izjav 16 do 27 dokončne uredbe glede zadevnega in podobnega izdelka.

5. REVIDIRANE UGOTOVITVE O DAMPINGU NA PODLAGI POROČIL

(10) Kot je navedeno v obvestilu o začetku, je Komisija ponovno ocenila dokončne ugotovitve prvotne preiskave, tako da je upoštevala priporočila in sklepe DSB. Ta ponovna ocena je temeljila na informacijah, zbranih med prvotno preiskavo, in informacijah, ki so jih zainteresirane strani predložile po objavi obvestila o začetku.

(11) Prvotna preiskava dampinga in škode je zajemala obdobje od 1. julija 2011 do 30. junija 2012 („obdobje preiskave“ ali „OP“). V zvezi s parametri, ki so bili pomembni za oceno škode, so bili analizirani podatki za obdobje od 1. januarja 2009 do konca obdobja preiskave („obravnavano obdobje“).

(12) Namen te uredbe je popraviti vidike dokončne uredbe, ki niso skladni s STO, in jo uskladiti s poročiloma.

5.1. Vključitev Indonezije

(13) Komisija se je v obvestilu o začetku sklicevala na protidampinške ukrepe za uvoz biodizla iz Indonezije, uvedene z isto dokončno uredbo. Ti ukrepi so zdaj odvisni od nerešenega spora med Indonezijo in Unijo v okviru STO ([2]) („ukrepi EU v zvezi z Indonezijo“). V navedenem sporu je Indonezija predložila trditve, podobne tistim, ki so se obravnavale v poročilih. Ker se zdi, da je pravna razlaga pritožbenega organa iz poročil pomembna tudi za preiskavo v zvezi z Indonezijo, je Komisija menila, da bi bilo primerno v okviru sočasnega pregleda, izvedenega v skladu s členom 2(1) pooblastitvene uredbe STO, proučiti protidampinške ukrepe za uvoz biodizla iz Indonezije, zlasti kolikor je bilo za dokončno uredbo ugotovljeno, da ni skladna s členom 2.2.1.1 protidampinškega sporazuma STO.

(14) Komisija je v uvodnih izjavah 12 do 20 dokumenta o splošnem razkritju predstavila svojo predhodno analizo uporabe razlage pritožbenega organa glede člena 2.2.1.1 protidampinškega sporazuma STO za indonezijsko preiskavo.

([1]) UL C 476, 20.12.2016, str. 3. Obvestilo o začetku glede protidampinških ukrepov, ki veljajo za uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije v skladu s priporočili in sklepi Organa za reševanje sporov Svetovne trgovinske organizacije v sporu „EU – protidampinški ukrepi za biodizel“ (DS473).

([2]) *Evropska unija – protidampinški ukrepi za biodizel iz Indonezije*, DS480.

(15) Po razkritju so zainteresirane strani predložile pripombe, v katerih so izrazile dvom glede analize Komisije, pri čemer so med drugim izpodbijale veljavnost razlage pritožbenega organa in pristojnost Komisije, da v skladu z navedeno razlago ukrepa po uradni dolžnosti v okviru pooblastitvene uredbe STO.

(16) Ker navedena analiza zahteva več časa, se je Komisija odločila, da pregleda v zvezi z Indonezijo na tej stopnji ne bo zaključila, temveč da bo svojo analizo nadaljevala glede na prejete pripombe. Pregled, ki se je začel v skladu s členom 2(1) pooblastitvene uredbe STO, tako še vedno poteka in ostaja odprt, kolikor se nanaša na Indonezijo. Vse zainteresirane strani so bile 31. julija 2017 o tem obveščene z revidiranim dokumentom o razkritju in so imele možnost, da predložijo pripombe.

(17) Indonezijska vlada je trdila, da je Komisija kršila splošna načela prava Evropske unije tako, da je najprej razkrila svojo namero, da bo spremenila dokončno uredbo v zvezi z Indonezijo, potem pa je navedeno namero spremenila in nadaljevala preiskavo v zvezi z Indonezijo.

(18) Prvič, indonezijska vlada je menila, da to pomeni neenako in diskriminatorno obravnavo indonezijskih proizvajalcev v primerjavi z argentinskimi proizvajalci izvozniki, saj naj bi Komisija priznala, kot je navedeno v obvestilu o začetku, da je indonezijski uvoz biodizla v primerljivem položaju kot argentinski uvoz. Zaradi zamude pri pregledu v zvezi z Indonezijo so indonezijski proizvajalci izvozniki očitno prikrajšani v primerjavi z argentinskimi izvozniki.

(19) Drugič, indonezijski izvozniki bi lahko razumno in upravičeno pričakovali, da bo pregled v zvezi z Indonezijo sklenjen ob istem času kot za Argentino, saj je Komisija začela pregled v zvezi z uvozom biodizla iz obeh držav. To pričakovanje je dodatno okrepil prvi dokument o razkritju, v katerem je Komisija predlagala tudi spremembo dokončne uredbe za Indonezijo. Komisija je s tem, ko je z revidiranim dokumentom o razkritju spremenila svoje stališče, domnevno kršila načelo legitimnega pričakovanja.

(20) Tretjič, indonezijska vlada je trdila, da je Komisija kršila načelo dobre vere, ko je v pozni fazi postopka izključila indonezijski uvoz, čeprav je bil vključen ves čas preiskave.

(21) Komisija je najprej opozorila, da je DSB že sprejel dokončne ugotovitve o ukrepih EU zoper uvoz biodizla iz Argentine, medtem ko pred njim še vedno poteka drugi spor o protidampinških ukrepih za biodizel iz Indonezije. Slednji se zato obravnavajo kot nesporni ukrepi v skladu s členom 2(1) pooblastitvene uredbe STO. To razlago med drugim podpira uporaba izraza „poročilo“ v členu 1(1) pooblastitvene uredbe STO za opis spornega ukrepa, ki ga je DSB obravnaval in o katerem je sprejel odločitev.

(22) Komisija je spomnila tudi, da v okviru prava Evropske unije pojma „enake obravnave“ in „nediskriminacije“ prepovedujeta različno obravnavo podobnih okoliščin ali obravnavo različnih okoliščin na enak način, razen če za to obstajajo objektivni razlogi ([1]). Za namen izvajanja poročil STO proizvajalci izvozniki iz Indonezije in Argentine objektivno niso v enakem položaju: izvajanje preiskave o škodljivem dampingu zadevnega izdelka iz Argentine je temeljilo na členu 1(1) pooblastitvene uredbe STO in se s to uredbo zaključi, medtem ko je izvajanje preiskave glede istih praks iz Indonezije temeljilo na členu 2(1) pooblastitvene uredbe STO, pri čemer ta preiskava še vedno traja. Do diskriminacije lahko pride le, če se gospodarski subjekti, ki so v enakem položaju, različno pravno obravnavajo.

(23) Ker pa se je pregled izvajanja ugotovitev DSB glede Argentine in Indonezije začel na različnih pravnih podlagah, dokončanje pregleda preiskave o škodljivem dampingu iz Argentine pred dokončanjem pregleda preiskave o škodljivem dampingu iz Indonezije ne pomeni različne obravnave v primerljivem položaju. Razlog za to je, da so subjekti v različnih položajih.

([1]) *Glej* na primer sklepne predloge generalnega pravobranilca Jacobsa z dne 29. aprila 2004 v zadevi C-422/02 P, Europe Chemi-Con (Deutschland) proti Svetu, ECLI:EU:C:2004:277, točka 36.

(24) V nasprotju s trditvami indonezijske vlade torej ne gre za kršitev načela „enake obravnave“ ali „nediskriminacije“ v smislu prava Evropske unije. V vsakem primeru je zakonodajalec EU z vključitvijo permisivnega besedila („lahko“ in „kadar meni, da je to primerno“) v člen 2(1) pooblastitvene uredbe STO Komisiji podelil pomembno diskrecijsko pravico glede tega, ali naj izvede priporočilo STO v zvezi z nespornim ukrepom.

(25) Kot je navedeno v uvodni izjavi 16, se je Komisiji po preučitvi pripomb, prejetih po razkritju, zdelo primerno, da na tej stopnji ne zaključi preiskave v zvezi s pregledom glede Indonezije, temveč da ob upoštevanju prejetih pripomb nadaljuje svojo oceno uporabnosti navedenih ugotovitev glede Indonezije.

(26) Poleg tega Komisija ne more sprejeti trditve, da bi dokument o razkritju podeljeval legitimna pričakovanja glede končnega sklepa v okviru preiskave. Nasprotno, namen razkritja je obvestiti zainteresirane strani o predhodnih ugotovitvah Komisije in jim dati možnost, da dejansko uveljavljajo svoje pravice do obrambe. Zato je bistvo razkritja, da Komisija upošteva trditve in dejstva, ki so jih navedle zainteresirane strani.

(27) Zato spremni dopis vsem zainteresiranim stranem izrecno navaja, da „to razkritje ne posega v nobeno morebitno poznejšo odločitev Komisije, toda če ta odločitev temelji na kakšnih drugačnih dejstvih ali premislekih, se ti vaši družbi razkrijejo v najkrajšem možnem času“. V tem primeru je to povzročilo, da je Komisija sprejela stališče, da potrebuje več časa za analizo uporabe ugotovitev DSB v zvezi z Indonezijo. Ta odločitev je pripravljalne narave in ne vpliva na končni sklep Komisije. Navedena odločitev poleg tega pomeni izvajanje široke diskrecijske pravice Komisije pri izvajanju vrste pregledov, ki so se začeli v okviru pooblastitvene uredbe STO in spadajo na področje skupne trgovinske politike.

(28) V tem smislu se zainteresirana stran ne more sklicevati na varstvo legitimnih pričakovanj, še preden Komisija zaključi postopek pregleda, če se Komisija odloči, da bo delovala v okviru pooblastil, ki ji jih je podelil zakonodajalec Unije ([1]). Tudi ta argument je zato treba zavrniti.

(29) Iz dejstva, da je do te spremembe prišlo po začetnem razkritju predhodnega stališča Komisije, torej ni mogoče sklepati, da je Komisija ravnala v slabi veri, poleg tega pa indonezijska vlada ni predložila dokazov v tem smislu. Komisija je v preiskavi v zvezi s pregledom dosledno izvajala vse ukrepe in v celoti spoštovala procesne pravice vseh zainteresiranih strani.

(30) Zato je zavrnila trditve, da je kršila temeljna načela prava EU, ko je uveljavljala svojo diskrecijsko pravico, da na tej stopnji pregleda ob polnem spoštovanju pravic vseh zainteresiranih strani ne spremeni protidampinških ukrepov, kar zadeva Indonezijo.

(31) Po revidiranem razkritju je en proizvajalec izvoznik iz Indonezije („družba Wilmar“) izpodbijal odločitev Komisije, da potrebuje več časa za dokončanje pregleda v zvezi z Indonezijo zaradi jasnih ugotovitev v poročilih STO. Trdil je tudi, da bi bilo treba ukrepe proti Indoneziji spremeniti. Po njegovem mnenju je Komisija v okviru pooblastitvene uredbe STO pristojna, da spremeni nesporni ukrep, zato njene pristojnosti, da ukrepa po uradni dolžnosti, ni mogoče postaviti pod vprašaj. Nazadnje je še trdil, da če Komisija preloži svoje ugotovitve glede Indonezije, bi morala preložiti tudi ugotovitve v zvezi z Argentino. Po njegovem mnenju v okviru postopka STO v zvezi z Indonezijo obstajajo nerešena pravna vprašanja, ki bi lahko postala relevantna tudi za ukrepe v zvezi z uvozom biodizla iz Argentine in bi se za njih lahko tudi uporabljala, zlasti kar zadeva stopnjo dobička.

(32) Komisija se je strinjala z družbo Wilmar, da je načeloma pristojna za ugotovitve v zvezi z nespornim ukrepom v skladu s členom 2(1) pooblastitvene uredbe STO. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 16, se Komisiji po preučitvi prejetih pripomb ni zdelo primerno, da na tej stopnji z legitimnim uveljavljanjem svoje diskrecijske pravice v skladu s členom 2(1) pooblastitvene uredbe STO zaključi preiskavo v zvezi s pregledom glede Indonezije.

([1]) *Glej* sodbo z dne 7. maja 1991 v zadevi C-69/89, Nakajima All Precision proti Svetu, ECLI:EU:C:1991:186, točka 120. *Glej tudi* novejše sklepne predloge generalnega pravobranilca Camposa Sánchez-Bordona z dne 20. julija 2017 v zadevi C-256/16, Deichmann, ECLI:EU:C:2017:580, točka 49.

(33) Kar zadeva trditev družbe Wilmar, da bi bilo treba preložiti tudi ugotovitve v zvezi z Argentino, je Komisija opozorila, da sta poročili STO potrdili metodologijo za določitev stopnje dobička, uporabljeno v dokončni uredbi. Obravnavano vprašanje v nerešeni indonezijski zadevi se ni pojavilo v zvezi z Argentino. Unija in Argentina sta se v vsakem primeru dogovorili o razumnem časovnem obdobju za izvedbo ugotovitev iz poročil, kar je treba spoštovati.

5.2. **Določitev normalne vrednosti in izračun stopnje dampinga**

(34) V tem oddelku so predstavljene ponovno ocenjene ugotovitve prvotne preiskave v zvezi s priporočili in sklepi iz poročil, da Unija ni ravnala v skladu s:

— členom 2.2.1.1, ker ni izračunala stroškov proizvodnje izdelka v preiskavi na podlagi evidenc, ki jih vodijo proizvajalci,

— členom 2.2 protidampinškega sporazuma STO in členom VI:1(b)(ii) GATT iz leta 1994, ker pri konstruiranju normalne vrednosti biodizla ni uporabila stroškov proizvodnje v Argentini, ter

— členom 9.3 protidampinškega sporazuma STO in členom VI:2 GATT iz leta 1994, ker je uvedla protidampinške dajatve, ki so bile višje od stopnje dampinga ter ki bi jih bilo treba določiti na podlagi člena 2 protidampinškega sporazuma STO oziroma člena VI:1 GATT iz leta 1994.

(35) Kot je navedeno v uvodni izjavi 28 dokončne uredbe, je Komisija ugotovila, da se za domačo prodajo šteje, da ni v skladu z običajnim potekom trgovine, zato je bilo treba normalno vrednost konstruirati. Ta ugotovitev ni bila izpodbijana in ostaja veljavna.

(36) Komisija je v uvodnih izjavah 29 do 34 dokončne uredbe ugotovila, da so bile domače cene v Argentini zaradi razlike v izvoznih dajatvah, ki jih je Argentina naložila na glavne vhodne surovine (sojino olje in soja v Argentini), in tistih, ki so bile naložene na končni izdelek (biodizel), znižane, kar bi bilo treba upoštevati pri konstruiranju normalne vrednosti.

(37) Na podlagi tega je Komisija pri konstruiranju normalne vrednosti stroške glavnih surovin, prikazane v evidencah proizvajalcev izvoznikov, nadomestila z referenčnimi cenami, ki so jih v zadevnih državah objavili ustrezni organi.

(38) Komisija je svoje sklepe v prvotni preiskavi utemeljila tudi z razlago, da lahko v skladu s členom 2.2.1.1 protidampinškega sporazuma STO preiskovalni organ zavrne uporabo evidenc proizvajalcev izvoznikov, če ugotovi, da (i) niso skladne s splošno priznanimi računovodskimi načeli ali (ii) ne izražajo ustrezno stroškov, ki so povezani s proizvodnjo in prodajo obravnavanega izdelka (uvodna izjava 42 dokončne uredbe).

(39) Odbor in pritožbeni organ sta menila, da ugotovitev Komisije, da so bile domače cene soje v Argentini nižje od mednarodnih cen zaradi argentinskega sistema izvoznih dajatev, sama po sebi ni pomenila zadostne podlage za sklep, da evidence proizvajalcev ne izražajo ustrezno stroškov soje, povezanih s proizvodnjo in prodajo biodizla, ali za neupoštevanje ustreznih stroškov iz navedenih evidenc pri konstruiranju normalne vrednosti biodizla.

(40) Po poročilih je Komisija ponovno izračunala normalno vrednost za proizvajalce izvoznike v Argentini. Za ponovni izračun je uporabila enako metodologijo, kot je pojasnjena v uvodnih izjavah 40 do 49 Uredbe (EU) št. 490/2013 z dne 27. maja 2013 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije („začasna uredba“) ([1]).

(41) Iz razlogov, pojasnjenih v uvodni izjavi 45 začasne uredbe, se ni štelo, da se domača prodaja izvaja v običajnem poteku trgovine, zato je bilo treba normalno vrednost podobnega izdelka konstruirati v skladu s členom 2(3) in (6) osnovne uredbe. To je bilo storjeno tako, da so se prilagojenim proizvodnim stroškom v obdobju preiskave prišteli nastali prodajni, splošni in administrativni stroški (PSA) ter razumna stopnja dobička.

([1]) Uredba (EU) št. 490/2013 z dne 27. maja 2013 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije („začasna uredba“) (UL L 141, 28.5.2013, str. 6).

(42) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 46 začasne uredbe, je Komisija menila, da za Argentino zneska za dobiček ni mogoče utemeljiti na dejanskih podatkih vzorčenih družb. Zato je bil znesek za dobiček, uporabljen pri konstruiranju normalne vrednosti, določen v skladu s členom 2(6)(c) osnovne uredbe na podlagi razumnega zneska dobička, ki bi ga lahko dosegla mlada in inovativna kapitalsko intenzivna industrija te vrste pod normalnimi konkurenčnimi pogoji na prostem in odprtem trgu, in sicer je znašal 15 % na podlagi prihodkov od prodaje.

(43) EBB je med tem pregledom večkrat trdil, da poročili Komisiji ne preprečujeta, da pri konstruiranju normalne vrednosti prilagodi stroške surovin, če je prilagoditev ustrezno utemeljena. Trdil je, da bi bilo treba zaradi velikega učinka mehanizma diferenciranih izvoznih davkov na trg Unije in različnih pravnih možnosti, ki so se v teh poročilih obravnavale kot podlaga za tako prilagoditev, ukrepe zoper Argentino ohraniti na sedanji ravni, vendar zanje uporabiti drugačno logiko.

(44) EBB se je skliceval zlasti na navedbo iz poročila pritožbenega organa, da „ugotovitev organov EU, da so bile domače cene soje v Argentini nižje od mednarodnih cen zaradi argentinskega sistema izvoznih dajatev, sama po sebi ni pomenila zadostne podlage za sklep, da evidence proizvajalcev ne izražajo ustrezno stroškov soje“ (odstavek 6.55 poročila pritožbenega organa), ter trdil, da se je v poročilih STO ohranila možnost neupoštevanja stroškov surovin in prilagoditve teh stroškov, če bi bilo za njih ugotovljeno, da so nezanesljivi.

(45) Po mnenju EBB sistem diferenciranih izvoznih davkov izkrivlja trg za surovine v smislu, da običajni pogoji ponudbe in povpraševanja niso več odločilni dejavniki za transakcijo, kar dejansko privede do tržno neutemeljenega prenosa vrednosti s proizvajalcev surovin na proizvajalce biodizla. To je po mnenju EBB podobno kot v primerih transakcij, ki niso opravljene po tržni ceni, in/ali„drugih praks“, ki lahko vplivajo na zanesljivost stroškov v evidencah proizvajalca izvoznika in ki so utemeljeni razlogi za neupoštevanje takih stroškov, čeprav dejansko nastanejo.

(46) EBB se je v podporo svoji trditvi, da sistem diferenciranih izvoznih davkov izkrivlja trg za surovine, zanašal predvsem na analizo, ki so jo opravili njegovi lastni strokovnjaki, in študijo o meritvi izkrivljanja stroškov biodizla v Argentini zaradi diferenciranih izvoznih davkov na sojine izdelke („Heffleyjeva študija“), ki jo je sam naročil, pri čemer naj bi obe kazali na to, da sistem diferenciranih izvoznih davkov umetno in znatno znižuje domače cene zadevnih surovin, ki zato niso zanesljive.

(47) V okviru Heffleyjeve študije so se v obdobju 2010–2016 zbirali podatki o stroških proizvodnje biodizla v Argentini in Združenih državah. Poleg tega je vključevala specifično tržno analizo za obdobje od oktobra 2011 do septembra 2012. Ugotovljeno je bilo, da so bili stroški proizvodnje biodizla iz soje v Argentini nižji od stroškov proizvodnje tega izdelka v Združenih državah. Glede na študijo je razlog za to razliko v višini 27 % mogoče v celoti pripisati diferenciranim izvoznim davkom.

(48) Druga faza študije je vključevala primerjavo izvozne cene biodizla iz soje iz Argentine (brez določitve namembnega kraja) in povprečne tržne cene tega izdelka v Združenih državah. Povprečna argentinska izvozna cena (875 USD/metrično tono) je bila nižja od ameriške domače tržne cene (1 198 USD/metrično tono). To bi ustvarilo močno spodbudo za uvoz argentinskega biodizla. V okviru študije je bilo ugotovljeno, da to izkrivljanje izhaja neposredno iz diferenciranih izvoznih davkov.

(49) EBB je poleg tega poudaril, da bi bilo popravljanje takih izkrivljanj očitno v skladu z logiko protidampinškega procesa. Trdil je, da bi bilo treba taka izkrivljanja popraviti z ustreznimi prilagoditvami stroškov, zlasti stroškov surovin, tako da bi bili na stopnji, na kateri bi bili, če izkrivljanj ne bi bilo. S tem bi naj Komisija ponovno ugotovila, kakšni bi bili na izvoznikovem trgu dejanski stroški proizvodnje in prodaje zadevnega izdelka v običajnih tržnih razmerah.

(50) Več proizvajalcev biodizla je nasprotovalo predlogu EBB, da Komisija ne bi smela upoštevati evidentiranih stroškov surovin, ker so bili ti stroški zaradi sistema diferenciranih izvoznih davkov nezanesljivi. Ponovno so poudarili, da sta odbor in pritožbeni organ izrecno zavrnila trditev, da je lahko sistem diferenciranih izvoznih davkov sam po sebi podlaga za neupoštevanje evidentiranih stroškov, ter da preiskovalni organ v nobenem primeru ne more zavrniti evidentiranih stroškov, če slednji točno in zanesljivo izražajo dejansko nastale stroške.

(51) Komisija je priznala, da pritožbeni organ ni izrecno izključil možnosti, da lahko preiskovalni organ v nekaterih posebnih okoliščinah odstopa od evidentiranih stroškov, če preiskava pokaže, da so bili stroški na primer ocenjeni previsoko ali prenizko ali da so transakcije, ki niso opravljene po tržni ceni, ali druge prakse vplivale na zanesljivost sporočenih stroškov (odstavek 6.41 poročila pritožbenega organa).

(52) Vendar je pritožbeni organ navedel tudi, da argentinski sistem izvoznih davkov sam po sebi ne pomeni zadostne podlage za sklep, da evidence proizvajalcev ne izražajo ustrezno stroškov surovin, povezanih s proizvodnjo in prodajo biodizla, ali za neupoštevanje ustreznih stroškov iz navedenih evidenc pri konstruiranju normalne vrednosti biodizla (odstavek 6.55 poročila pritožbenega organa).

(53) Trditve EBB temeljijo na predpostavki, da so stroški zadevnih surovin zaradi domnevnega izkrivljajočega učinka sistema diferenciranih izvoznih davkov nezanesljivi in se zato ne bi smeli upoštevati. EBB vztraja pri tem, da so bile domače cene soje v Argentini nižje od mednarodnih cen zaradi argentinskega sistema izvoznih davkov. Vendar bi bilo sprejetje te trditve enako priznanju, da je v nasprotju z ugotovitvami pritožbenega organa sistem diferenciranih izvoznih davkov sam po sebi povzročil take učinke, da se dejansko nastali in sporočeni stroški ne bi smeli upoštevati samo zato, ker so bili nižji od mednarodnih cen. V zvezi s tem Komisija opozarja tudi na to, da je prvotna preiskava potrdila, da so dejansko nastali stroški surovin ustrezno in zanesljivo izraženi v evidencah družb.

(54) Komisija je zato zavrnila trditev EBB, saj njeno sprejetje ne bi bilo v skladu z ugotovitvami poročil.

(55) Zato je Komisija menila, da je treba za uskladitev ukrepov s poročiloma in STO konstruirati normalno vrednost na podlagi dejansko nastalih stroškov, kot so izraženi v evidencah zadevnih družb.

(56) Po razkritju je EBB ponovil, da je sklep STO Komisiji omogočil, da v zadevnem primeru uporabi prilagoditev stroškov. Trdil je, da si je Komisija napačno razlagala sklep STO in trditev EBB.

(57) Po mnenju EBB Komisija ni upoštevala navedb iz poročil, da so bile domače cene soje v Argentini nižje od mednarodnih cen zaradi argentinskega sistema izvoznih davkov. EBB je trdil, da v sklepu v nasprotju s trditvijo Komisije ni navedeno, da bi bili izkrivljajoči učinki diferenciranih izvoznih davkov samo po sebi zadostna podlaga za prilagoditev stroškov.

(58) EBB je ponovil in poudaril tudi, da je dejstvo, da so bile cene na domačem trgu zaradi diferenciranih izvoznih davkov nezanesljive, zadostna podlaga za sklep, da evidence proizvajalcev niso ustrezno izražale stroškov soje, povezanih s proizvodnjo in prodajo biodizla. Nezanesljivost domačih cen je omogočila, da se evidentirani stroški niso upoštevali, pri čemer je EBB Komisiji zagotovil vse potrebne informacije za prilagoditev stroškov.

(59) EBB je vztrajal pri tem, da sta odbor in pritožbeni organ trdila, da preiskovalni organi lahko preverijo zanesljivost stroškov, registriranih v evidencah proizvajalcev/izvoznikov, zlasti ali so bili zajeti vsi nastali stroški, ali so bili nastali stroški ocenjeni previsoko ali prenizko ter ali so transakcije, ki niso opravljene po tržni ceni, ali druge prakse vplivale na zanesljivost sporočenih stroškov. Po mnenju EBB je bil učinek sistema diferenciranih izvoznih davkov podoben transakcijam, ki niso opravljene po tržni ceni, in/ali je pomenil drugo prakso, ki bi lahko vplivala na zanesljivost sporočenih stroškov ([1]).

(60) Komisija je ponovno ocenila to trditev tudi glede na zaslišanje pred pooblaščencem za zaslišanje z dne 20. julija 2017. Komisija je v uvodnih izjavah 51 do 55 navedla, da so bili dejansko nastali stroški surovin ustrezno in zanesljivo izraženi v evidencah argentinskih družb ter da se je predhodna prilagoditev stroškov izkazala za nezdružljivo z obveznostmi EU do STO.

([1]) Poročilo odbora, EU – biodizel, odstavek 7.242, opomba 400; poročilo pritožbenega organa, EU – biodizel, odstavek 6.41.

(61) Komisija se ni strinjala z razlago EBB glede ugotovitev odbora in pritožbenega organa. Opomba 400 poročila odbora je na primer bolj podrobna v primerjavi s tem, kar je navedel EBB. Odbor je ugotovil, da pregled evidenc, ki izhaja iz „ustrezne izraženosti“ v členu 2.2.1.1, ne vključuje pregleda „ustreznosti“ samih sporočenih stroškov, če se ugotovi, da so dejanski stroški v evidencah proizvajalca ali izvoznika v sprejemljivih mejah točni in zanesljivi.

(62) Vendar je EBB s trditvijo, da je bil učinek sistema diferenciranih izvoznih davkov podoben transakcijam, ki niso opravljene po tržni ceni, in/ali je pomenil drugo prakso, izpostavil prav tak pregled ustreznosti teh sporočenih stroškov.

(63) Poleg tega učinki sistema diferenciranih izvoznih davkov niso bili (i) niti podobni transakcijam, ki niso opravljene po tržni ceni, (ii) niti niso pomenili druge prakse, ki bi lahko vplivala na zanesljivost stroškov v evidencah proizvajalca izvoznika. Ne glede na natančen obseg teh pojmov sta odbor in pritožbeni organ izrecno zavrnila osnovne trditve Komisije, da je bilo izkrivljanje cen, ki ga je povzročil argentinski sistem izvoznih davkov (DET), samo po sebi zadostna podlaga za zavrnitev stroškov v evidencah proizvajalca izvoznika ([1]).

(64) EBB je po revidiranem razkritju vztrajal pri svojem stališču, da je Komisija napačno razlagala izjavo pritožbenega organa v odstavku 6.55 poročila in spregledala možnost iz odstavka 6.41 istega poročila glede preverjanja zanesljivosti evidentiranih stroškov surovin in neupoštevanja stroškov, če se ti izkažejo za nezanesljive, pri čemer je EBB v podporo svojemu stališču zagotovil nekatere dodatne argumente.

(65) Glede prve trditve je EBB izjavil, da pri izjavi pritožbenega organa v odstavku 6.55 „[…] ugotovitev organov EU, da so bile domače cene soje v Argentini nižje od mednarodnih cen zaradi argentinskega sistema izvoznih dajatev, sama po sebi ni pomenila zadostne podlage za sklep, da evidence proizvajalcev ne izražajo ustrezno stroškov soje, povezanih s proizvodnjo in prodajo biodizla, ali za neupoštevanje ustreznih stroškov iz navedenih evidenc pri konstruiranju normalne vrednosti biodizla“ ne gre za pravno presojo pritožbenega organa, kot trdi Komisija, temveč zgolj za navajanje ugotovitev Komisije v dokončni uredbi. EBB je nadalje trdil, da besedna zveza „sama po sebi ni pomenila zadostne podlage“ implicitno pomeni, da bi argentinski sistem izvoznih davkov lahko zagotovil zadostno osnovo za neupoštevanje stroškov, vendar da Komisija ni izvedla ustrezne analize. Poleg tega naj Komisija v svoji razlagi odstavka 6.55 prav tako ne bi upoštevala dejstva, da je pritožbeni organ menil, da je treba obravnavati tudi naknadno določitev referenčne vrednosti. To ne bi bilo potrebno, če bi pritožbeni organ kategorično izključil možnost, da bi argentinski sistem izvoznih davkov lahko služil kot podlaga za prilagoditve stroškov.

(66) Komisija ni sprejela razlage, ki jo je predlagal EBB.

(67) Prvič, pri izjavi pritožbenega organa v zgoraj navedenem odstavku 6.55 ne gre zgolj za navajanje ugotovitev Komisije. Nasprotno, izjava tvori sestavni del razlage člena 2.2.1.1 protidampinškega sporazuma STO, ki jo je pritožbeni organ podal v odstavku 6.56. Pritožbeni organ se je izrecno strinjal z odborom, da ta določba ni pomenila zadostne podlage za ugotovitev Komisije, da ne upošteva evidentiranih stroškov argentinskih proizvajalcev biodizla, saj so bile domače cene soje v Argentini zaradi argentinskega sistema izvoznih davkov nižje od mednarodnih cen. Pritožbeni organ je to oceno dobesedno ponovil v naslednjem odstavku 6.56 pod naslovom „Sklepi“.

(68) Drugič, besedna zveza „sama po sebi ni pomenila zadostne podlage“ po razumevanju Komisije pomeni, da *zgolj obstoj sistema izvoznih davkov* ni bil zadostna podlaga za utemeljitev prilagoditve stroškov, kot je bilo to narejeno v prvotni preiskavi. Če bi bil namesto tega po mnenju pritožbenega organa (kot je trdil EBB) glavni razlog za ugotovitev, da ukrepi EU niso skladni s pravili STO, nezadostna *utemeljitev* Komisije v prvotni uredbi, bi pritožbeni organ to izrecno navedel. Vendar tega nista navedla ne pritožbeni organ ne odbor. Nasprotno, besedna zveza „sama po sebi“ se je verjetno uporabila, da se pojasni, da delovanje argentinskega sistema izvoznih davkov „kot tako“ ne more sprožiti prilagoditve stroškov v skladu s členom 2.2.1.1 protidampinškega sporazuma STO ne glede na to, kako dobro so utemeljeni ali dokumentirani njegovi izkrivljajoči učinki.

([1]) Poročilo pritožbenega organa, EU – biodizel, odstavka 6.54 in 6.55; poročilo odbora, EU – biodizel, odstavka 7.248 in 7.249.

(69) Tretjič, Komisija se ni strinjala z EBB, da naj bi dejstvo, da je pritožbeni organ trditev glede referenčnih vrednosti obravnaval v odstavkih 6.58 do 6.83, kazalo na to, da naj bi argentinski sistem izvoznih davkov dejansko lahko bila zadostna podlaga, da se evidentirani stroški surovin ne upoštevajo. Kot je mogoče razbrati iz naslova pred odstavkom 6.58, je pritožbeni organ v njem obravnaval drugo trditev iz Argentine v skladu s členom 2.2 protidampinškega sporazuma STO.

(70) Komisija se je nato obrnila na drugo trditev EBB, in sicer da je odstavek 6.41 poročila pritožbenega organa zagotovil jasen signal, da stroškov, evidentiranih v računovodskih evidencah družbe, ni treba upoštevati, če temeljijo na praksah, ki vplivajo na zanesljivost sporočenih stroškov. EBB je opozoril tudi na dejstvo, da je pritožbeni organ menil, da mora to utemeljitev vključiti v svoje poročilo, medtem ko jo je odbor omenil le v opombi. To naj bi po mnenju EBB pomenilo, da je pritožbeni organ želel odpraviti preveč restriktivno razlago člena 2.2.1.1 protidampinškega sporazuma STO in dati jasen signal, da je v navedenem okviru prilagoditev stroškov še naprej možna.

(71) V odstavku 6.41 je pritožbeni organ obravnaval trditev EU, da se zdi, da poročilo odbora kaže na to, da bi preiskovalni organ moral sprejeti kakršne koli stroške, evidentirane v računovodskih evidencah družbe, dokler bi ti odražali dejanske stroške, „ne glede na to, kako nerazumni bi bili ti stroški v primerjavi s približkom ali referenčno vrednostjo v skladu z običajnimi tržnimi pogoji“. Pritožbeni organ je to razlago zavrnil in opozoril, da je odbor dejansko sprejel, da preiskovalni organ lahko preuči zanesljivost in točnost vnosov v evidencah proizvajalcev. Preiskovalni organ torej lahko ugotovi, „ali so bili zajeti vsi nastali stroški, ali so bili nastali stroški ocenjeni previsoko ali prenizko ter ali so transakcije, ki niso opravljene po tržni ceni, ali druge prakse vplivale na zanesljivost sporočenih stroškov“.

(72) Komisija se je strinjala z EBB, da je pritožbeni organ potrdil odločitev odbora, da se evidentirani stroški lahko zavržejo, če preiskovalni organ ugotovi transakcije, ki niso opravljene po tržni ceni, ali druge prakse, ki so vplivale na njihovo zanesljivost. Prav tako se ji ne zdi nenavadno, da je pritožbeni organ trditev obravnaval v besedilu svoje odločitve in ne v opombi, kot je to storil odbor. Vendar niti odbor niti pritožbeni organ ni sprejel nobene ugotovitve ali domneve, da bi argentinski sistem izvoznih davkov lahko spadal pod to izjemo v okviru prakse, ki vpliva na zanesljivost podatkov. Če bi odbor ali pritožbeni organ menil, da bi se argentinski sistem izvoznih davkov lahko obravnaval kot druga praksa, ki vpliva na zanesljivost, bi to jasno navedel, pri čemer ne bi sprejel ugotovitve, da ukrepi EU niso skladni s pravili STO.

(73) Komisija je zato vztrajala pri svoji razlagi poročil, da EU pri konstruiranju normalne vrednosti biodizla v Argentini na podlagi izkrivljanj, ki izhajajo iz samega obstoja argentinskega sistema izvoznih davkov, ne bi mogla zanemariti dejansko nastalih in točno evidentiranih stroškov.

(74) Komisija je nato obravnavala trditve, ki jih je podal EBB, po razkritju pa tudi FEDIOL, ki je dobavitelj za industrijo biodizla Unije, in sicer da bi Komisija morala preučiti druge dokaze za prilagoditev stroškov za izravnavo izkrivljajočih učinkov diferenciranih izvoznih davkov na stroške proizvodnje biodizla v Argentini. Pri tem je navedla, da zbiranje drugih dokazov za prilagoditev stroškov za izravnavo izkrivljajočih učinkov diferenciranih izvoznih davkov ni bil namen te preiskave v zvezi s pregledom.

V vsakem primeru je Komisija navedla, da dokazov iz Heffleyjeve študije iz naslednjih razlogov ni mogoče šteti za dovolj zanesljivo podlago za novo prilagoditev stroškov.

(75) Prvič, OP je zajemalo obdobje od julija 2011 do junija 2012, medtem ko se specifična analiza iz Heffleyjeve študije nanaša na obdobje od oktobra 2011 do septembra 2012. Obstaja torej le delno prekrivanje obravnavanih obdobij, zaradi česar je vprašljivo, ali je v osnovni preiskavi mogoče uporabiti ugotovitve iz študije brez prilagoditev. Komisija ni mogla odpraviti te neskladnosti brez podatkov za obdobje od julija 2011 do septembra 2011.

(76) Drugič, v študiji so bili stroški proizvodnje v Združenih državah ocenjeni na podlagi cene soje na ameriškem trgu. Ta gospodarska metoda temelji na predpostavkah, vendar ne zagotavlja zanesljivih podatkov o dejanskih stroških proizvodnje ameriškega biodizla. Tudi če bi se bilo mogoče zanašati le na predpostavke, zamisel, da bi bili stroški proizvodnje biodizla iz surovega sojinega olja v Združenih državah in Argentini enaki, ni utemeljena. Tretjič, pri uporabi „povprečne“ argentinske izvozne cene se ne upošteva dejstvo, da so lahko izvozne cene

v Unijo dejansko višje od povprečja. Dejansko je med obdobjem prvotne preiskave izvozna cena argentinskega biodizla v EU znašala 967 EUR/metrično tono, kar je po takratnih menjalnih tečajih enako 1 294 USD/metrično tono, kot je evidentirano v spisu. Vendar je bila v študiji za to obdobje uporabljena povprečna izvozna cena v višini 1 071 USD/metrično tono. Iz tega je razvidno, da domnevna korist od diferenciranih izvoznih davkov ni mogla izhajati neposredno iz izvoznih cen v Unijo.

(77) Četrtič, v študiji se brez ustreznih podpornih dokazov zgolj predpostavlja, da so bili (nizki) stroški proizvodnje na argentinskem domačem trgu v obravnavanem obdobju izključno posledica diferenciranih izvoznih davkov. Študija dejansko ne obravnava nobenega drugega dejavnika primerjalne prednosti, zaradi katerega bi lahko bila proizvodnja biodizla v Argentini cenejša kot v Združenih državah.

(78) Komisija je zato sklenila, da ni mogla natančno nadomestiti stroškov v evidencah argentinskih proizvajalcev biodizla z referenčno vrednostjo, predlagano v Heffleyjevi študiji.

(79) EBB je po revidiranem razkritju pojasnil, da je bil namen študije le dokazati, kako bi lahko Komisija na primer ocenila in količinsko opredelila obseg izkrivljanja (nezanesljivosti) zaradi sistema izvoznih davkov, in ne nadomestiti analize Komisije, ki temelji na njenih lastnih preverjenih podatkih, zbranih v prvotni preiskavi.

(80) EBB je prav tako predložil revidirano študijo z referenčnimi podatki, ki so se popolnoma ujemali z obdobjem prvotne preiskave, ki je pokazalo zelo podoben rezultat, tj. izkrivljanje domačih cen soje v višini približno 27 %. EBB je poleg tega izpodbijal razumevanje Komisije, da je študija temeljila na stroških proizvodnje v ZDA. Nasprotno, temeljila je na oceni stroškov proizvodnje biodizla v Argentini. Poleg tega je kritika Komisije, da se je študija oprla na povprečno izvozno ceno, napačna, saj ta cena sama po sebi ni relevantna za izračun izkrivljanja stroškov biodizla v Argentini, ki ga povzroča sistem izvoznih davkov. Nazadnje je EBB trdil, da razlike v ceni v višini približno 30 % ni mogoče pojasniti s primerjalnimi prednostmi in da je ob odsotnosti nasprotnih dokazov argentinski sistem izvoznih davkov edina razumna razlaga za navedeno razliko.

(81) Komisija je preučila razlage in pojasnila, ki jih je predložil EBB. Sprejela je, da je revidirana študija pokazala izkrivljanje domačih cen soje v obdobju preiskave za približno 27 %. Vendar še vedno ni bila prepričana glede ostalih treh točk.

(82) EBB je sam priznal, da je ocena stroškov predelave za proizvajalca v Argentini temeljila na treh analizah, in sicer na analizi povprečnih stroškov in cen za Združene države in Argentino v šestih letih, na analizi enakih podatkov za Združene države in Argentino v enem letu ter na analizi podatkov za Argentino v enem letu, pri čemer je bila argentinska izvozna cena uporabljena kot približek za svetovno ceno. Jasno je, da je stanje v Združenih državah predstavljalo zunanjo referenčno vrednost, ki se je uporabila za ugotavljanje, kakšni bi bili stroški v Argentini, če ne bi bilo izkrivljanj zaradi izvoznega davka.

(83) Poleg tega ni bilo nobenega utemeljenega razloga, zakaj bi se pri poskusu ugotavljanja obstoja prednosti, ki bi jo argentinski proizvajalec biodizla lahko imel zaradi sistema diferenciranih izvoznih davkov, prezrle argentinske izvozne cene v Evropo.

(84) Komisija poleg tega nikoli ni izpodbijala, da je sistem diferenciranih izvoznih davkov umetno zniževal vhodne stroške argentinskih proizvajalcev biodizla, temveč je pod vprašaj postavila le predpostavko, v skladu s katero je bil sistem diferenciranih izvoznih davkov *edini* razlog za tako velike prednosti v višini približno 30 %.

5.3. **Ponovno izračunane stopnje dampinga**

(85) Po razkritju so nekateri argentinski proizvajalci izvozniki predložili pripombe za posamezne družbe glede domnevnih napak pri izračunih dampinga. Komisija je po potrebi te napake popravila ter ustrezno spremenila stopnje dampinga in dajatve.

(86) Glede na ugotovitve in priporočila v poročilih STO so spremenjene stopnje dajatve za vse argentinske izvoznike, izražene kot cena CIF meja Unije brez plačane carinske dajatve, naslednje:

Država	Družba	Stopnja dampinga
Argentina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	8,1 %
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %
	Molinos Río de la Plata S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,6 %
	Druge sodelujoče družbe	6,5 %
	Vse druge družbe	8,1 %

6. **REVIDIRANE UGOTOVITVE O ŠKODI NA PODLAGI POROČIL**

(87) V poročilih je bilo med drugim ugotovljeno, da EU pri proučitvi učinka dampinškega uvoza na domačo industrijo ni ravnala v skladu s členom 3.1 in 3.4 protidampinškega sporazuma STO, kolikor se nanaša na proizvodno zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti. Vendar v poročilih sklep, da je industrija Unije v obravnavanem obdobju utrpela znatno škodo, ni bil razveljavljen.

(88) Odbor je ugotovil, da organi EU niso ravnali v skladu s členom 3.1 in 3.4 protidampinškega sporazuma STO, ko so sprejeli revidirane podatke, ki jih je domača industrija EU predložila v pozni fazi preiskave, ne da bi se prepričali o njihovi točnosti in zanesljivosti (odstavek 7.395 poročila odbora). Revidirani podatki so se nanašali na „neizkoriščeno zmogljivost“. Obenem je odbor navedel, da revidirani podatki niso imeli pomembne vloge pri sklepu organov EU iz dokončne uredbe v zvezi s presežno zmogljivostjo kot „drugim dejavnikom“, ki je povzročil škodo (kar je potrjeno v odstavku 6.174 poročila pritožbenega organa).

(89) Nekateri proizvajalci izvozniki in združenje argentinskih izvoznikov biodizla (CARBIO) so trdili, da je pojem „neizkoriščena zmogljivost“, kot je bil pojasnjen v dokončni uredbi, v tej industriji brez pomena. Zmogljivost je bodisi obstajala bodisi ni.

(90) Po mnenju uvoznika Gunvor in združenja CARBIO je domača industrija utrpela škodo zaradi strukturne presežne zmogljivosti industrije, ki je nastala zaradi nepotrebnih povečanj proizvodne zmogljivosti kljub nizkim stopnjam izkoriščenosti zmogljivosti, in ne zaradi same stopnje izkoriščenosti zmogljivosti.

(91) Združenje CARBIO ter argentinski in indonezijski proizvajalci izvozniki so trdili še, da mora Komisija ponovno proučiti proizvodno zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti na podlagi „pozitivnih dokazov“. Njena proučitev bi morala pomeniti „objektivno proučitev“ teh dejavnikov.

(92) Komisija je to vprašanje obravnavala v oddelkih 6.1 do 6.4 v nadaljevanju.

6.1. **Izpolnjen vprašalnik in preverjanje**

(93) Komisija je EBB poslala vprašalnik, s katerim je zahtevala pojasnila glede vprašanj, (i) katera metodologija je bila uporabljena za izračun proizvodne zmogljivosti in izkoriščenosti zmogljivosti industrije Unije v obravnavanem obdobju ter (ii) zakaj so bili ti podatki med prvotno preiskavo revidirani in na kateri podlagi so bili pridobljeni novi podatki.

(94) Komisija je od EBB zahtevala tudi, naj pojasni, kako razume pojem „neizkoriščena zmogljivost“, zakaj bi ga bilo po njegovem mnenju treba izvzeti iz skupne proizvodne zmogljivosti industrije Unije za obravnavano obdobje in kako je bila neizkoriščena zmogljivost izračunana za nečlanice EBB.

(95) Komisija je prejela izpolnjen vprašalnik, ga analizirala in 26. aprila 2017 opravila preveritveni obisk v prostorih EBB. Na zahtevo Komisije je EBB za preveritveni obisk pripravil vsa dokazila in delovne liste, ki jih je uporabil za izpolnjevanje vprašalnika, zlasti tiste, iz katerih je razvidna povezava med predloženimi informacijami ter evidencami o vodenju in računovodskimi evidencami za preverjanje na kraju samem, ki ga opravi Komisija.

(96) Komisija je preverila dokazila, navzkrižno preverila sporočene podatke za obravnavano obdobje pri viru ter je lahko informacije iz evidenc o vodenju in računovodskih evidenc uskladila z revidiranimi podatki, ki so bili predloženi v prvotni preiskavi v zvezi s proizvodno zmogljivostjo in izkoriščenostjo zmogljivosti ter ki so zajemali obdobje od 1. januarja 2009 do konca obdobja preiskave. Dokumenti vsebujejo zaupne podatke o družbi in jih ni mogoče razkriti.

(97) Gunvor in združenje CARBIO sta trdila, da vprašalnik, ki ga je Komisija naslovila na EBB, ni zadostoval za izpolnitev zahtev iz člena 3.1 in 3.4 protidampinškega sporazuma STO. EBB bi moral pojasniti, kako so bili revidirani podatki podprti z javnimi viri, Komisija pa ne bi smela preprosto sprejeti informacij, ki jih je predložil EBB.

(98) Poleg tega sta Gunvor in združenje CARBIO trdila, da so bili odgovori EBB na vprašalnik v veliki meri redigirani, zato zainteresirane strani nikakor niso mogle razumeti, kako so bili podatki zbrani, ocenjeni in preverjeni na podlagi drugih virov, ter niso mogle presoditi, ali bi bilo treba ustrezne informacije, ki jih je predložil EBB, šteti za verodostojne.

(99) Obe strani sta predložili podatke, ki jih je zbral Eurostat o proizvodnji, zmogljivosti in potrošnji biodizla v EU, ter poudarili podobnost med temi podatki in podatki, ki so bili objavljeni v začasni uredbi ter ki jih je zbral in Komisiji predložil EBB. Trdili sta, da bi morala Komisija namesto podatkov, ki jih je predložil EBB in ki so bili prilagojeni zaradi neizkoriščene zmogljivosti, uporabiti Eurostatove podatke.

(100) Trdili sta še, da je opredelitev, ki jo je EBB navedel v zvezi z neizkoriščeno zmogljivostjo, preveč ohlapna ter da je bilo zmanjšanje proizvodne zmogljivosti z izvzetjem „neizkoriščene zmogljivosti“ predlagano šele precej po objavi začasne uredbe, ko je postalo jasno, da bi bilo na podlagi podatkov, navedenih v začasni uredbi, težje ustrezno vzpostaviti vzročno zvezo med domnevnim dampinškim uvozom in škodo, ki jo je domnevno utrpela industrija EU.

(101) Komisija je te trditve zavrnila, kot je pojasnjeno v točkah 6.2 do 6.4 v nadaljevanju. Natančno je ocenila izpolnjeni vprašalnik, preverila podatke med preveritvenim obiskom v prostorih EBB in ugotovila, da so bili predloženi in revidirani podatki točni in zanesljivi ter da revidiranih podatkov, uporabljenih za dokončno uredbo, ni treba spremeniti (glej tudi uvodne izjave 53 do 58).

(102) Poleg tega Komisija ugotavlja, da so podatki, ki jih je zbral EBB, v skladu z Eurostatovimi podatki, zato slednji pomenijo neodvisno potrditev točnosti in zanesljivosti podatkov, ki jih je predložil EBB. Ker pa so bili Eurostatovi podatki objavljeni šele leta 2014, jih ni bilo mogoče uporabiti v prvotni preiskavi.

(103) Zato so bili revidirani podatki, uporabljeni v dokončni uredbi (uvodna izjava 131) (glej preglednico v nadaljevanju), točni in po preveritvenem obisku tudi potrjeni.

	2009	2010	2011	OP
Proizvodna zmogljivost (v tonah)	18 856 000	18 583 000	16 017 000	16 329 500
Indeks 2009 = 100	*100*	*99*	*85*	*87*
Obseg proizvodnje (v tonah)	8 729 493	9 367 183	8 536 884	9 052 871
Indeks 2009 = 100	*100*	*107*	*98*	*104*
Izkoriščenost zmogljivosti	46 %	50 %	53 %	55 %
Indeks 2009 = 100	*100*	*109*	*115*	*120*

6.2. **Celotna proizvodnja v EU: pojasnila v zvezi s postopkom zbiranja podatkov EBB za proizvodnjo**

(104) EBB je marca 2013, tj. pred objavo začasnih ukrepov, Komisiji predložil podatke o proizvodnji za industrijo Unije, in sicer tako za članice kot tudi za nečlanice EBB.

(105) Podatki o proizvodnji so bili sporočeni po družbah ne glede na to, ali so bile zadevne družbe članice EBB. S tem pristopom od spodaj navzgor je bilo zagotovljeno, da so podatki o proizvodnji natančno odražali proizvodnjo v EU.

(106) Članice EBB vsako četrtletje predložijo EBB podatke o proizvodnji na obrazcu, ki ga pošlje EBB, nato pa se ti podatki navzkrižno preverijo z viri tržnih informacij. EBB se osredotoča zlasti na podatke o proizvodnji, saj se uporabljajo za določitev finančnega prispevka članic EBB k združenju.

(107) Podatki nečlanic EBB o proizvodnji se zbirajo prek neposrednih stikov z družbami. Sporočeni podatki se nato navzkrižno preverijo z drugimi viri tržnih informacij, med katerimi so nacionalna združenja, drugi proizvajalci in specializirane publikacije.

(108) Zato so podatki, ki jih predloži EBB, najboljše razpoložljive informacije o proizvodnji po vsej EU za članice in nečlanice EBB, temeljijo pa na rednem poročanju EBB o dejanski proizvodnji za vsako družbo EU, ki proizvaja biodizel.

(109) EBB je te podatke uporabil za določitev celotne proizvodnje v Uniji, na kateri je utemeljil svoje trditve.

6.3. **Celotna proizvodna zmogljivost v EU: pojasnila v zvezi s postopkom zbiranja podatkov EBB za proizvodno zmogljivost**

(110) EBB je marca 2013, tj. pred objavo začasnih ukrepov, Komisiji predložil podatke o proizvodni zmogljivosti za industrijo Unije, in sicer tako za članice kot tudi za nečlanice EBB.

(111) Tako kot podatki o proizvodnji so bili podatki o proizvodni zmogljivosti predloženi na ravni družb za članice in nečlanice EBB.

(112) Članice EBB predložijo podatke o proizvodni zmogljivosti dvakrat letno na obrazcu, ki ga pošlje EBB, nato pa se ti podatki navzkrižno preverijo z viri tržnih informacij. Zaradi zagotovitve doslednosti podatkov EBB zahteva, da članice sporočijo zmogljivost na podlagi 330 delovnih dni na leto na obrat, da se upošteva neizogibno vzdrževanje obratov.

(113) Podatki nečlanic EBB o proizvodni zmogljivosti se zbirajo prek neposrednih stikov z družbami, nato pa se navzkrižno preverijo tako kot podatki o proizvodnji.

(114) Ker EBB zahteva samo „hiter prikaz“ proizvodne zmogljivosti družbe na določen dan in ker si vse družbe pojma „zmogljivost“ vedno ne razlagajo podobno, bi bilo treba šteti, da so podatki o proizvodni zmogljivosti, ki jih predloži EBB, manj točni kot podatki o proizvodnji.

(115) Ne glede na to so podatki, ki jih predloži EBB, najboljše razpoložljive informacije o proizvodni zmogljivosti po vsej EU za članice in nečlanice EBB, temeljijo pa na rednem poročanju EBB o dejanski proizvodni zmogljivosti za vsako družbo EU, ki proizvaja biodizel.

6.4. **Pojasnila EBB glede opredelitve „neizkoriščenih zmogljivosti“**

(116) Kot je opisano v dokončni uredbi, je po objavi začasne uredbe postalo očitno, da podatki, objavljeni za proizvodno zmogljivost, niso točno prikazovali realnega stanja industrije Unije. Zato je Komisija od EBB zahtevala, naj pojasni svoje podatke o proizvodni zmogljivosti.

(117) EBB je Komisiji predložil posodobljene podatke za članice in nečlanice, ki so opredelile nerazpoložljive tako imenovane „začasno ustavljene“ proizvodne zmogljivosti ali „neizkoriščene zmogljivosti“, ki so bile prvotno sporočene kot del celotne proizvodne zmogljivosti EU.

(118) EBB določi neizkoriščene zmogljivosti pri izračunu proizvodnje in proizvodne zmogljivosti na podlagi podatkov, ki jih predložijo posamezne družbe. Zaradi narave zgoraj opisanega postopka zbiranja podatkov je bil potreben pregled predloženih podatkov v zvezi z nečlanicami EBB, da bi se zagotovilo, da podatki o proizvodni zmogljivosti čim točneje odražajo realno stanje industrije EU.

(119) Podatki, ki jih je predložil EBB v obdobju med začasno in dokončno uredbo, so bili najboljše razpoložljive informacije o proizvodni zmogljivosti po vsej EU za članice in nečlanice EBB, temeljijo pa na rednem poročanju EBB o dejanski proizvodni zmogljivosti za vsako družbo EU, ki proizvaja biodizel.

6.5. **Pripombe po razkritju**

(120) Po razkritju ugotovitev Komisije o škodi je več zainteresiranih strani predložilo pripombe o teh ugotovitvah.

(121) Združenje argentinskih proizvajalcev biodizla CARBIO je ponovilo svoje stališče iz preiskave v zvezi s pregledom, in sicer da bi bilo treba v sedanji analizi škode in vzročne zveze namesto podatkov, uporabljenih v prvotni preiskavi, uporabiti trenutne Eurostatove podatke o proizvodnji biodizla in proizvodni zmogljivosti zanj.

(122) Komisija je to trditev zavrnila. Eurostatovi podatki so bili v skladu s prvotnimi podatki, ki jih je predložil EBB. Vendar jih je EBB pozneje popravil, da bi bolje izražali neizkoriščeno zmogljivost med prvotno preiskavo. Kot je navedeno v oddelku 6.4, je Komisija preverila te posodobitve v sedanji preiskavi v zvezi s pregledom. Zato prvotni Eurostatovi podatki ne prikazujejo natančno stanja glede proizvodnje in biodizla, ki ga je Komisija posebej preverila in uporabila v zadevnem primeru.

(123) Združenje CARBIO je navedlo tudi, da bi Komisija morala dodatno opredeliti „neizkoriščeno zmogljivost“. Komisija je ponovila, da je neizkoriščeno zmogljivost opredelila v uvodnih izjavah 131 in 132 dokončne uredbe. V poročilih STO ni bilo očitkov glede tega, kako je Komisija opredelila ta pojem, zato ni bilo razloga za spremembo za ta pregled.

7. **RAZKRITJE**

(124) Vse strani so bile obveščene o ugotovitvah Komisije in so lahko v določenem obdobju predložile pripombe.

(125) Po razkritju je proizvajalec izvoznik Molinos de la Plata obvestil Komisijo, da je izvažal v Unijo pod imenom „Molinos Agro S.A.“ in ne pod imenom „Molinos Río de la Plata S.A.“, pri čemer je predložil dokaze v zvezi s tem.

(126) Komisija je proučila predložene dokaze in sklenila, da je bila sprememba imena zadostno utemeljena, zato je odobrila to trditev.

(127) Po razkritju je sodelujoči indonezijski izvoznik Wilmar zahteval zaslišanje, ki mu je bilo tudi odobreno. Predložil je trditve za posamezne družbe glede izračuna dampinga in škode ter izrecno zahteval znižanje svoje stopnje dobička.

(128) Komisija je te trditve zavrnila, saj niso bile povezane z izvajanjem poročila STO o Argentini. Poleg tega jih večina trenutno čaka na obravnavo v okviru spora pred STO, ki ga je sprožila Indonezija.

(129) Po revidiranem razkritju je družba Wilmar vztrajala, da njena trditev glede njene stopnje dobička, uporabljene pri konstruiranju normalne vrednosti, ne čaka na obravnavo pred STO, temveč da gre za neodvisno vprašanje in da trditev temelji izključno na določbah osnovne protidampinške uredbe. To trditev bi bilo zato treba obravnavati v tem pregledu. Družba Wilmar je trdila tudi, da ohranitev ukrepov ni v interesu Unije in bi jih zato bilo treba razveljaviti.

(130) Komisija je opozorila, da se je ta pregled začel na podlagi pooblastitvene uredbe STO za namene izvajanja ugotovitev in priporočil odbora in pritožbenega organa v sporu *Evropska unija – protidampinški ukrepi za biodizel iz Argentine* (WT/DS473/15). Pregled je zato omejen na vprašanja v postopku pred STO ter morebitne posledične in/ali tehnične spremembe, ki izhajajo iz njih. Zato nobena od trditev družbe Wilmar ni dopustna. Komisija je poleg tega spomnila, da je družba Wilmar podobno trditev glede stopnje dobička podala že v prvotni preiskavi,

kjer je bila zavrnjena (glej uvodne izjave 43 do 46 Izvedbene uredbe (EU) št. 1194/2013). Po razkritju je sodelujoči argentinski proizvajalec izvoznik COFCO Argentina S.A. (prej znan kot „Noble Argentina S.A.“) zahteval, da se družba obravnava kot „novinka“ in da se vključi na seznam družb z individualnimi stopnjami dajatve za „vse druge družbe“.

(131) Komisija je družbo obvestila, da bi morala ravnati v skladu s postopkom za nove proizvajalce izvoznike iz člena 3 dokončne uredbe.

(132) Po razkritju je EBB zahteval zaslišanje pred pooblaščencem za zaslišanje, pri čemer je kot razlog navedel, da stališče Komisije ni bilo določeno na podlagi objektivne pravne logike, temveč na podlagi političnega interesa.

(133) Na obravnavi z dne 20. julija 2017 pooblaščenec za zaslišanje ni ugotovil, da bi bile pravice do obrambe EBB kot zainteresirane strani kršene. Hkrati je pozval Komisijo, naj utemelji svoje stališče, zakaj ni mogla zanemariti argentinskih cen soje kot nezanesljivih. Komisija je to točko vključila v oceno pripomb, ki jih je prejela po razkritju, kot je navedeno v uvodnih izjavah 60 do 63.

8. **DOKONČNI UKREPI**

(134) Na podlagi zgoraj navedene ponovne ocene je Komisija sklenila, da je škodljivi damping iz prvotne preiskave potrjen.

(135) Zato bi bilo treba protidampinške ukrepe za uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije, uvedene z Izvedbeno uredbo (EU) št. 1194/2013, ohraniti, pri čemer se spremenjene stopnje dampinga za Argentino ponovno izračunajo, kot je določeno zgoraj.

(136) Stopnja dokončne protidampinške dajatve, ki se uporablja za zadevni izdelek, je naslednja:

Država	Družba	Stopnja dampinga	Stopnja škode	Stopnja protidampinške dajatve
Argentina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	8,1 %	22,0 %	8,1 %
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %	24,9 %	4,5 %
	Molinos Agro S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,6 %	25,7 %	6,6 %
	Druge sodelujoče družbe	6,5 %	24,6 %	6,5 %
	Vse druge družbe	8,1 %	25,7 %	8,1 %

(137) Zato bi bilo treba člen 1(2) dokončne uredbe ustrezno spremeniti –

(138) Odbor, ustanovljen s členom 15(1) Uredbe (EU) 2016/1036 ([1]), ni predložil mnenja –

([1]) Uredba (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL L 176, 30.6.2016, str. 21).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Preglednica z navedbo stopenj dokončne protidampinške dajatve, ki se uporabljajo za neto ceno franko meja Unije pred plačilom dajatve za izdelke, ki jih proizvajajo družbe iz člena 1(2) Izvedbene uredbe (EU) št. 1194/2013, se nadomesti z naslednjo preglednico:

„Država	Družba	Stopnja dajatve v EUR na neto tono	Dodatna oznaka TARIC
Argentina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	79,56	B782
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	43,18	B783
	Molinos Agro S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	62,91	B784
	Druge sodelujoče družbe: Cargill S.A.C.I., Buenos Aires; Unitec Bio S.A., Buenos Aires; Viluco S.A., Tucuman	62,52	B785
	Vse druge družbe	79,56	B999
Indonezija	PT Ciliandra Perkasa, Jakarta	76,94	B786
	PT Musim Mas, Medan	151,32	B787
	PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	145,14	B788
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	174,91	B789
	Druge sodelujoče družbe: PT Cermerlang Energi Perkasa, Jakarta	166,95	B790
	Vse druge družbe	178,85	B999“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 18. septembra 2017

Za Komisijo

Predsednik

Jean-Claude JUNCKER